

Rapport

Datum: 12 juni 2006

Rapportnummer: 2006/207

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een aantal met naam genoemde ambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland bij zijn aanhouding op 8 februari 2005 onnodig veel geweld tegen hem hebben gebruikt.

Verzoeker klaagt er met name over dat (één van) de politieambtenaren:

- hem heeft vastgegrepen door een arm om zijn nek te slaan, waardoor hem de adem werd benomen;
- hem met zijn hoofd met kracht tegen een gereedstaande dienstauto hebben geslagen.

Verzoeker klaagt er verder over dat de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hem in een brief van 9 mei 2005 onduidelijke informatie heeft verstrekt, waardoor hij in de veronderstelling verkeerde dat de geplande hoorzitting was uitgesteld.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker woont aan de X-laan te H. Deze laan is afgesloten voor doorgaand verkeer; door middel van een verkeersbord staat dit aangegeven. De laan is uitsluitend voor bestemmingsverkeer beschikbaar. Aan de X-laan is een aantal bungalowparken met vakantiewoningen gelegen. De X-laan wordt volgens verzoeker dan ook veel gebruikt door fietsers en spelende kinderen. De X-laan wordt naar zijn zeggen echter ook door automobilisten gebruikt als sluiproute, hetgeen volgens hem tot gevaarlijke situaties leidt.
2. Verzoeker fietste in de middag van 8 februari 2005 over de X-laan toen een automobilist hem tegemoet reed. Verzoeker bracht hem ertoe te stoppen, en sprak hem door het geopende raam van zijn portier aan. Verzoeker vroeg hem: "Geldt dit bord niet voor u?", of iets dergelijks. Intussen kwam er nog een personenauto aangereden. Verzoeker bracht ook deze auto ertoe te stoppen en sprak de bestuurder eveneens op zijn verkeersgedrag aan. Deze bestuurder stapte uit zijn auto. Er ontstond enige discussie. Verzoeker sloeg de man op een gegeven moment tegen zijn hoofd omdat hij vond dat de man te ver ging. De man kwam ten val. Verzoeker sloeg hem hierna nogmaals. Een derde auto kwam aangereden. De bestuurder van die auto belde de politie.
3. Vier politieambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland kwamen ter plaatse. Zij stelden een onderzoek in en hielden verzoeker aan op verdenking van mishandeling, strafbaar gesteld in artikel 300 van het Wetboek van Strafrecht. Verzoeker verzette zich tegen de aanhouding. De politieambtenaren gebruikten fysieke

dwang om verzoeker in een gereed staande dienstauto te plaatsen en brachten hem ter voorgeleiding voor de (hulp)officier van justitie over naar een politiebureau.

4. Verzoeker diende bij brief van 9 februari 2005 een klacht in bij de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland over het optreden van de politieambtenaren op die bewuste dag. De klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland verleende de korpsbeheerder op 26 mei 2005 het advies om de klacht ongegrond te verklaren. De korpsbeheerder liet bij beslissing van 28 juni 2005 weten zich met dat advies te kunnen verenigen; hij verklaarde verzoekers klacht ongegrond.

5. Verzoeker klaagt er bij de Nationale ombudsman over dat een aantal met naam genoemde ambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland bij zijn aanhouding op 8 februari 2005 onnodig veel geweld tegen hem hebben gebruikt. Hij klaagt met name over de hierna, onder A.I. en A.II. opgenomen gedragingen van de politieambtenaren.

Verzoeker klaagt er verder over dat de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hem in een brief van 9 mei 2005 onduidelijke informatie heeft verstrekt, waardoor hij in de veronderstelling verkeerde dat de geplande hoorzitting was uitgesteld. Deze klacht wordt hierna, onder B. beoordeeld.

A. Met betrekking tot het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland

I. Ten aanzien van het vastgrijpen om zijn nek

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat een politieambtenaar van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hem heeft vastgegrepen door een arm om zijn nek te slaan, waardoor hem de adem werd benomen.

2.1. Verzoeker bracht ten aanzien van de gebeurtenissen het volgende naar voren. Toen de politieambtenaren ter plaatse waren gekomen sprak één van hen hem aan. Verzoeker beaamde daarnaar gevraagd dat hij een automobilist had geslagen. De politieambtenaar pakte hem hierop vast en vertelde hem dat hij was aangehouden. Verzoeker verzette zich tegen de aanhouding, naar zijn zeggen omdat hij eerst - zoals de betrokken automobilist ook had gedaan - ter plekke een verklaring wilde afleggen. De politieambtenaar zei hem dat hij zou worden geboeid. Verzoeker trok zich los uit de greep van de politieambtenaar en zei dat hij hem dan maar moest doodschieten maar hij zou niet uit vrije wil meegaan, of woorden van dergelijke strekking. Het was voor hem een zeer grote vernedering om te worden geboeid, zo bracht hij naar voren.

Verzoeker klemde zich vervolgens aan een hek vast. Een politieambtenaar greep verzoeker om zijn keel vast, en trok hem samen met de andere politieambtenaren los van het hek. Volgens verzoeker hield de politieambtenaar hem zodanig strak om zijn nek vast, dat hij even bewusteloos raakte. Vanaf het moment dat de politieambtenaar hem om zijn nek vastgreep, staakte verzoeker zijn verzet.

De politieambtenaren liepen vervolgens met grote passen met verzoeker naar de dienstauto toe. De politieambtenaar die verzoeker om zijn nek vast had, sleepte hem op zodanig woeste wijze in de richting van de dienstauto, dat één van de andere politieambtenaren ten val kwam. Volgens verzoeker verstevigde de politieambtenaar hierna zijn greep om verzoekers nek, waardoor verzoeker opnieuw even bewusteloos raakte. Toen hij weer bijkwam stonden zij bij de dienstauto.

2.2. Verzoeker stelde zich in behandeling bij een KNO-arts, in verband met keelpijn en heesheid die hij naar zijn zeggen had opgelopen bij de toegepaste greep om zijn nek. Hij legde een verklaring van deze arts over, waarin staat te lezen dat de arts constateerde dat er sprake was van een bloeditstorting op de achterste helft van verzoekers stembanden.

3. In de interne klachtenprocedure legden de vier betrokken politieambtenaren verklaringen af ten aanzien van dit voorval. In die verklaringen, in het terzake opgemaakte proces-verbaal en in het meldingsformulier geweldsaanwending, staat onder meer het volgende vermeld. Verzoeker trachtte zich tijdens zijn aanhouding los te trekken uit de greep van een politieambtenaar en probeerde de politieambtenaar weg te duwen. De politieambtenaar pakte hem met zijn arm om zijn nek vast om hem los te trekken van het hek en om hem naar de dienstauto te kunnen brengen. Hij kreeg hierbij hulp van twee van zijn collega's. De politieambtenaren zeiden verzoeker dat hij zich rustig moest houden en moest meewerken. Verzoeker bleef zich echter verzetten. Drie politieambtenaren brachten verzoeker over naar de dienstauto. Op enig moment struikelde de politieambtenaar die verzoeker om zijn nek vasthield over een paaltje en kwam daardoor ten val. Een aantal anderen kwam eveneens (bijna) ten val. De politieambtenaar verklaarde dat hierdoor mogelijk verzoekers keel was dichtgeknepen.

Volgens de politieambtenaren was verzoeker op geen moment buiten bewustzijn: hij verzette zich voortdurend en hield voortdurend spanning op zijn armen.

4. In de getuigenverklaringen van drie betrokken automobilisten, eveneens in de interne klachtenprocedure afgelegd, staat te lezen dat verzoeker zich hevig verzette tot op het moment dat de politieambtenaren hem bij de dienstauto brachten en dat het de politieambtenaren moeite kostte om hem onder controle te krijgen. De politieambtenaren gebruikten volgens de getuigen geweld in een mate die in verhouding stond tot de situatie.

5. De korpsbeheerder bleef bij zijn standpunt - zoals eerder ingenomen in de interne klachtenprocedure - dat de klacht niet gegrond was. Volgens de korpsbeheerder voldeed

het politieoptreden aan de wettelijke eisen en aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit.

6. De geweldstoepassing is tevens ter beoordeling voorgelegd aan de hoofdofficier van justitie te Zutphen. Deze gaf in de interne klachtenprocedure te kennen het toegepaste geweld nodig te vinden om het beoogde doel te bereiken. Dit doel kon niet op een andere wijze worden bereikt, aldus de hoofdofficier van justitie. Het politieoptreden voldeed volgens hem aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

Beoordeling

7. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam. Dit is neergelegd in artikel 11 Grondwet. Ook in artikel 8 Europees verdrag voor de rechten van de mens is bepaald dat een inbreuk op ieders recht op respect voor zijn privéleven - waaronder mede wordt verstaan zijn lichamelijke integriteit - moet zijn voorzien bij wet. Het gebruik van geweld betekent een inbreuk op het recht op onaantastbaarheid van het menselijk lichaam. Op grond van artikel 8, eerste lid Politiewet is een politieambtenaar in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening bevoegd geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt (het proportionaliteitsvereiste) en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt (het subsidiariteitsvereiste).

Het iemand om zijn hals vastpakken en met fysieke dwang vervoeren wordt aangemerkt als "geweld".

8. De politieambtenaren konden verzoeker in redelijkheid aanmerken als verdachte van het plegen van mishandeling. Zij waren dan ook bevoegd over te gaan tot de aanhouding van verzoeker en overbrenging naar het politiebureau. Hiermee is voldaan aan de eis dat een politieambtenaar alleen geweld mag toepassen in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening.

Vast staat dat verzoeker zich fysiek tegen zijn aanhouding verzette, onder meer door zich los te trekken van de greep van de politieambtenaren en door zich vast te klampen aan een hek. Ook mondeling gaf hij te kennen niet uit vrije wil mee te zullen gaan. De toepassing van geweld om de aanhouding te bewerkstelligen was hiermee gerechtvaardigd. Er was niet een minder ingrijpend geweldsmiddel voorhanden om het verzet te breken. Het verzoeker rond zijn hals beetpakken en aldus vervoeren leverde dan ook geen schending op van zijn recht op onaantastbaarheid van het lichaam.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het hem met zijn hoofd tegen een auto slaan

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de tweede plaats over dat één van de politieambtenaren hem met zijn hoofd met kracht tegen een gereedstaande dienstauto heeft geslagen.

2.1. Verzoeker bracht onder meer het volgende naar voren. De politieambtenaren brachten hem met fysieke drang naar de dienstauto. Staand bij de politieauto trokken twee politieambtenaren zijn armen naar achteren om hem de handboeien om te kunnen doen. Verzoeker werd hierdoor naar zijn zeggen iets naar achteren getrokken. De politieambtenaar ervoer dit volgens verzoeker als verzet en sloeg hem met geweld met zijn hoofd tegen de auto. Verzoeker liep hierdoor een bloedende wond op bij zijn wenkbrauw. Vervolgens deden de politieambtenaren hem de handboeien om, hetgeen volgens verzoeker niet zachtzinnig gebeurde.

Verzoeker stelde dat hij zich tijdens het omdoen van de handboeien bij de dienstauto niet tegen de politieambtenaren had verzet; al vanaf het moment dat hij bij zijn nek werd gegrepen had hij naar zijn zeggen het verzet al gestaakt.

Verzoeker voerde aan dat hij het omdoen van de handboeien had ervaren als de grootste vernedering van zijn leven.

2.2. Verzoeker legde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman een foto over waarop te zien was dat hij een bloeditstorting had rondom zijn rechter oog en dat er zich boven het oog een snee bevond van ongeveer een centimeter lengte. Verzoeker voerde aan dat deze verwondingen waren ontstaan door het politieoptreden.

3. In de door de politie overgelegde stukken staat onder meer het volgende vermeld. Bij de dienstauto aangekomen, zetten de politieambtenaren verzoeker met zijn buik tegen het rechter bijrijderportier. De politieambtenaren hadden nog niet de volledige controle over verzoeker; hij werkte nog steeds tegen. Het gelukte één van hen om verzoeker aan zijn rechterhand de handboeien om te doen. Drie politieambtenaren hielden verzoekers armen vast en één politieambtenaar stond achter verzoeker. Verzoeker verzette zich voortdurend en hield voortdurend spanning op zijn armen, aldus de informatie van de politie. Hij trachtte zijn geboeide arm omhoog te brengen en kwam met zijn bovenlichaam naar achteren, los van de politieauto. De politieambtenaar die achter hem stond duwde hem in zijn nek terug, om te voorkomen dat hij los zou komen. Deze politieambtenaar verklaarde dat verzoeker hierdoor met zijn bril tegen de rand van de politieauto kwam, waardoor een wondje ontstond aan zijn rechter wenkbrauw. Hierna kregen de politieambtenaren verzoeker onder controle. Zij brachten verzoeker over naar het politiebureau.

4. In de getuigenverklaringen van drie betrokken automobilisten staat te lezen dat verzoeker zich hevig verzette tot op het moment dat de politieambtenaren hem bij de dienstauto brachten en dat het de politieambtenaren - zoals hiervoor al is vermeld - moeite

kostte om hem onder controle te krijgen. Volgens de getuigen kwamen de politieambtenaren en verzoeker op een gegeven moment ten val en verzette verzoeker zich ook toen nog.

Beoordeling

5. Ook dit politieoptreden dient te worden getoetst aan de hand van het recht op onaantastbaarheid van het lichaam.

Het verzoeker in zijn nek duwen, waardoor hij met zijn bril en/of zijn gezicht de dienstauto raakte, dient eveneens te worden aangemerkt als "geweld" zoals bedoeld in de Politiewet.

6. Zoals hiervoor al is overwogen, waren de politieambtenaren in de rechtmatige uitoefening van hun bediening bij de aanhouding van verzoeker en de overbrenging naar het politiebureau.

De lezingen staan tegenover elkaar ten aanzien van de vraag of verzoeker zich nog steeds tegen het politieoptreden verzette toen zij eenmaal bij de dienstauto waren aangekomen. De Nationale ombudsman ziet in dit verband echter reden meer gewicht toe te kennen aan de lezing van de politieambtenaren. Redengevend hiervoor is dat verzoekers mondelinge mededeling aan de politieambtenaren dat hij niet vrijwillig met hen mee zou gaan, in combinatie met zijn stelling dat hij liever dood wilde dan te worden geboeid, afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn lezing dat hij zich zonder verzet liet boeien. De lezing van de politieambtenaren dat verzoekers verzet voortduurde ook nadat zij hem om zijn nek hadden vastgegrepen wordt voorts gesteund door de getuigenverklaringen.

Aangenomen wordt dan ook dat verzoeker zich tijdens het omdoen van de handboeien verzette tegen de politieambtenaren en probeerde los te komen uit hun greep. Hij dreigde ook daadwerkelijk los te komen, nu hij met zijn bovenlichaam vrijkwam van de dienstauto. De toepassing van geweld was hiermee gerechtvaardigd. Er was niet een minder ingrijpend geweldmiddel voorhanden om verzoeker onder controle te krijgen dan om hem met zijn bovenlichaam terug te duwen tegen de dienstauto aan. Niet is gebleken dat dit met onnodig veel kracht gebeurde. Dat verzoeker hierbij met zijn hoofd de auto raakte, is ongelukkig maar was kennelijk niet de bedoeling van de politieambtenaren. Ook dit optreden van de politie leverde derhalve geen schending op van verzoekers recht op onaantastbaarheid van het lichaam.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

B. Met betrekking tot de Klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland

III. Ten aanzien van de informatieverstrekking over de hoorzitting

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er tot slot over dat de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hem in een brief van 9 mei 2005 onduidelijke informatie heeft verstrekt, waardoor hij in de veronderstelling verkeerde dat de geplande hoorzitting was uitgesteld.

2. In verband met de behandeling van verzoekers klacht in de interne klachtenprocedure, nodigde de secretaris van de klachtadviescommissie verzoeker bij brief van 2 mei 2005 uit voor een hoorzitting op 17 mei 2005. Verzoeker liet de volgende dag weten gevolg te zullen geven aan deze uitnodiging om op 17 mei 2005 gehoord te worden.

De secretaris van de klachtadviescommissie deelde verzoeker vervolgens bij brief van 9 mei 2005 het volgende mee:

"In vervolg op mijn schrijven van 17 februari 2005 deel ik u het volgende mee.

Door omstandigheden moet ik u mededelen dat de behandeling van uw klacht tegen de politie, die u op 9 februari 2005 indiende met betrekking tot het optreden van de politie te H., meer tijd vraagt dan van te voren was te voorzien.

Aangezien de hoorzitting en de zitting van de klachtadviescommissie gepland zijn op respectievelijk 17 mei en 26 mei 2005, zal de afhandeling van uw klacht binnen de in mijn boven bedoelde brief genoemde termijn niet mogelijk zijn. Voor de afhandeling zal na de zitting van de commissie nog een periode van enkele weken nodig zijn.

Ik hoop dat u hiervoor begrip zult hebben.

Ik betreur deze vertraging. U zult zo spoedig mogelijk worden geïnformeerd over de verdere stappen in de behandeling van uw klacht."

In het briefhoofd van deze brief staat als onderwerp vermeld: "Opschorting afronding klachtonderzoek".

3. In de bedoelde brief van 17 februari 2005 had de secretaris van de klachtadviescommissie verzoeker informatie verstrekt over de procedure voor de klachtbehandeling.

4. Niet is gebleken van enig nader contact tussen de klachtadviescommissie en verzoeker in de tijdsperiode tussen de verzending van de brief van 9 mei 2005 en de hoorzitting op 17 mei 2005.

De zaak werd bij verzoekers afwezigheid behandeld tijdens de hoorzitting op 17 mei 2005. De klachtadviescommissie adviseerde de korpsbeheerder op 20 juni 2005 om de klacht

ongegrond te verklaren. De korpsbeheerder nam dit advies over en verklaarde de klacht bij beslissing van 28 juni 2005 ongegrond.

5. Verzoeker vroeg de klachtadviescommissie bij brief van 4 juli 2005 om alsnog te worden gehoord.

De plaatsvervangend beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland liet verzoeker bij brief van 14 juli 2005 weten dat hij niet in de gelegenheid zou worden gesteld om alsnog door de klachtadviescommissie te worden gehoord. De plaatsvervangend korpsbeheerder gaf aan dat de reden voor deze beslissing was dat er geen procedurefouten waren gemaakt, in de bewuste brief niet expliciet was aangegeven dat de hoorzitting niet door zou gaan en dat de voorzitter van de klachtadviescommissie bovendien had aangegeven dat de zaak voldoende duidelijk was.

6. De korpsbeheerder liet tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman weten dat hij zich conformeerde aan het standpunt van de plaatsvervangend korpsbeheerder, zoals verwoord in de brief van 14 juli 2005. De voorzitter van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland gaf geen reactie op de klacht.

Beoordeling

7. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

8. In de bovenstaande brief van de klachtadviescommissie staat te lezen dat de hoorzitting stond gepland op 17 mei 2005. In zoverre bevat de brief een bevestiging van de al bij verzoeker bekende planning. De mededeling dat de hoorzitting op 17 mei 2005 zou plaatsvinden ging in deze brief gepaard met een mededeling dat de afhandeling van verzoekers klacht vertraging opliep, alsmede dat verzoeker: "... zo spoedig mogelijk (zou; N.o.) worden geïnformeerd over de verdere stappen in de behandeling van (de; N.o.) klacht". Eén en ander werd onder het kopje "onderwerp" in het briefhoofd aangeduid als: "opschorting afronding klachtonderzoek".

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is de inhoud van deze brief voldoende duidelijk en bevat zij juiste en adequate informatie. Kennelijk is toch bij verzoeker verwarring ontstaan over het moment waarop de hoorzitting doorgang zou vinden. Het stond verzoeker vrij het secretariaat van de klachtadviescommissie op te bellen; een dergelijk telefoontje had de gerezen twijfels weg kunnen nemen. De klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland heeft in haar brief in elk geval in voldoende mate voldaan aan het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

SLOTBESCHOUWING

Het valt toe te juichen dat verzoeker zich mede verantwoordelijk voelde voor het juiste gebruik van de openbare ruimte. De wijze waarop hij dat heeft gedaan en in het bijzonder zijn geweldgebruik jegens medeburgers rechtvaardigde een ingrijpen van de politie. Bij dat ingrijpen verzette verzoeker zich in woord en daad en dit verzet rechtvaardigde geweldgebruik door de politie. Al met al is een ongelukkige situatie ontstaan waarbij verzoeker de gevolgen van het geweldgebruik door de politie heeft ervaren. Verzoeker heeft met zijn eigen geweldgebruik en met zijn verzet tegen de politie zelf deze situatie in het leven geroepen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedraging van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland is niet gegrond.

Onderzoek

Op 20 juli 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer E. te H., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland en een gedraging van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland. De eerstgenoemde gedraging wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland (de burgemeester van Apeldoorn).

Naar deze gedragingen werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland en de voorzitter van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de korpsbeheerder een specifieke vraag gesteld. De voorzitter van de klachtadviescommissie gaf geen reactie.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Zutphen over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

mutatie uit het dag- en nachtrapport van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 8 februari 2005;

proces-verbaal van aanhouding, op ambtseed/-belofte opgemaakt en gesloten op 8 februari 2005 door ambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland;

proces-verbaal van verhoor van verzoeker, op ambtseed opgemaakt en gesloten op 8 februari 2005 door een ambtenaar van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland;

meldingsformulier geweldaanwending, opgemaakt op 9 februari 2005 door ambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland naar aanleiding van het tegen verzoeker gebruikte geweld;

klachtbrief van verzoeker aan het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 9 februari 2005;

interne klachtdossier van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland, met bijlagen, waaronder:

brief van 17 februari 2005 de secretaris van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland aan verzoeker;

brief van de secretaris van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland aan verzoeker van 9 mei 2005;

advies van de klachtadviescommissie van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 22 april 2005;

beslissing op verzoekers klacht van de korpschef van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 25 april 2005;

brief van de hoofdofficier van justitie te Zutphen aan de korpschef van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 26 april 2005;

verzoekers verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 19 juli 2005, met bijlagen;

aanvullende informatie van verzoeker van 7 september 2005;

standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 2 november 2005, met bijlagen;

reactie van verzoeker van 14 december 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond